

Aankondiging:

Staringlezing 2015

op 14 oktober 2015, Science Centre Delft, Mekelzaal

Mijnbouwstraat 120, 2628 RX Delft

De opleiding 'Mijnbouw' - niet "*altijd zoo geweest*"

Op woensdag 14 oktober 2015 zal ir. Hans de Ruiter de Staringlezing verzorgen. Hij zal spreken over de geschiedenis van de mijnbouwkundige opleiding in Delft. De titel van de lezing is '*De opleiding Mijnbouw – niet "altijd zoo geweest"*'. Voorafgaand aan de lezing zal drs. Michael van der Meer, directeur van het Science Centre Delft en van huis uit geoloog, een korte toelichting geven op de heropening van het Mineralogisch-Geologisch Museum.

1912: oplevering gebouw voor Mijnbouwkunde, Mijnbouwstraat 120, Delft

Mijnbouwkundig ingenieur **Hans de Ruiter** studeerde tussen 1963 en 1972 Mijnbouwkunde in Delft en werkte van 1971 tot 1992 bij Billiton en Lac Minerals, in Nederland, Suriname en Canada. In 1992 keerde Hans uit het buitenland terug om directeur te worden van Energy & Environment Netherlands. Van 1996 tot zijn pensionering in 2011 was Hans als docent verbonden aan de opleiding Mijnbouw in Delft. Voor zijn inspanningen voor internationale samenwerking in het onderwijs werd Hans door de Technische Universiteit van Helsinki beloond met een eredoctoraat.

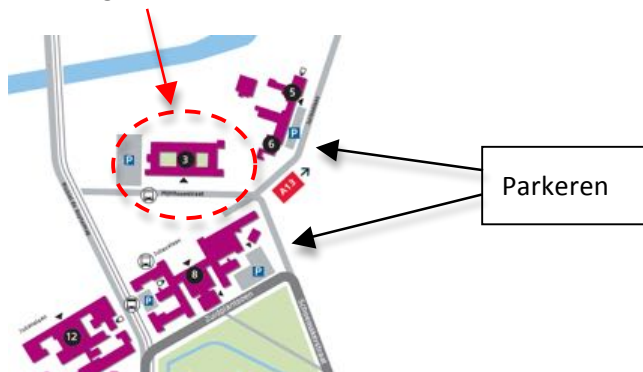
Programma:

- 15:00 Ontvangst en mogelijkheid tot bezoek aan het Mineralogisch-Geologisch Museum (MGM).
- 16:30 Welkom en openingswoord door drs. Lucia van Geuns, voorzitter KNGMG.
- 16:35 Korte toelichting over het Science Centre (CS) en het MGM door drs. Michael van der Meer, directeur SC.
- 16:45 Staringlezing door ir. Hans de Ruiter: **'De opleiding Mijnbouw – niet "altijd zoo geweest"'**
NB: Lecture will be in Dutch.
- 17:30 Borrel
- 19:00 Einde

Locatie: het Mineralogisch-Geologisch Museum, onderdeel van Science Centre Delft
(<http://www.sciencecentre.tudelft.nl/bezoek/praktische-informatie/routebeschrijving/>)

Mijnbouwstraat 120
2628 RX Delft.

Het Science Centre is ong. 15 min. lopen vanaf het Station Delft CS, bussen: 37, 60, 80, 40, 69, 121, 174, zie gebouw '3' hieronder:

De Staringlezing wordt dit jaar samen met het Koninklijk Instituut Voor Ingenieurs (KIVI), afdeling voor Mijnbouw, georganiseerd, i.s.m. de Mijnbouwkundige Vereeniging (MV).

Voorafgaand aan de lezing heeft u de mogelijkheid om het museum te bezoeken. Wij verzoeken u voor het museumbezoek en/of de lezing zich **aan te melden** door een mail te sturen naar kngmg@kngmg.nl i.v.m. te verwachten bezoekers. **NB: in het MGM kunnen slechts max. 30 personen tegelijk aanwezig zijn (dus kom tijdig).**

De kosten voor **niet**-leden van de genoemde organisaties zijn **10 Euro p.p.** welke u ter plekke kunt voldoen of overmaken op bankrekening NL62 INGB 0000 040517 t.n.v. KNGMG o.v.v. uw naam.

Toelichting Staringlezing 2015

De opleiding Mijnbouw – niet “altijd zoo geweest”

De bewoners van de lage landen, die nu Nederlanders heten, heeft het winnen van grondstoffen al duizenden jaren in het bloed gezeten. Pre historische vuursteenmijnbouw, mergel in de Romeinse tijd en niet te vergeten zout uit turf en olie, in de 17de eeuw, uit traan van walvissen in Smeerenburg. Het feit dat de koloniën een goede bron vormden op het gebied van minerale grondstoffen, zorgde ervoor dat bij de oprichting van de Civiele Academie in Delft in 1842, mijnbouw bij de eerste opleidingen hoorde.

De van nature traditionele mijnbouwers, met name de studenten, huldigen het principe dat alles wat met de opleiding te maken heeft “altijd zoo geweest” is. Dat is het laatste wat waar is en gelukkig maar, want dan was de opleiding al lang in het zojuist herboren Geologisch Mineralogisch Museum, bij de sectie fossielen, geëindigd.

In ruim 170 jaar is de opleiding geëvolueerd van een vierjarige studie met 10 maanden per jaar ononderbroken onderwijs, op een schoolse wijze en nog wel in een land dat zelf geen mijnen, noch mijnbouwkundige wetenschappers, laat staan docenten, had. Dit alles voor een studenten aantal waarvan het totaal in de eerste 50 jaar van de opleiding slechts 40% was van het aantal studenten dat tegenwoordig ieder jaar aan de studie begint.

Het vakgebied groeide van geologie en mijnbouw (inclusief metallurgie) tot een vol scala aan disciplines. Dit alles vond ruwweg in vier fasen plaats, waarvan de huidige periode wel de meest turbulente is, waarin, behalve vaktechnisch, ook grote academische veranderingen gebeurden. Een belangrijk aspect wat van groot belang geweest is om de opleiding levend te houden, is het open staan voor internationale contacten en samenwerking. Zo was van het begin tot in de 20ste eeuw een studieperiode in o.a. Freiberg deel van het programma en heeft de richting grondstoffentechnologie alleen stand kunnen houden in de afgelopen decennia door samen met andere landen het onderwijsprogramma te organiseren.

De “niet altijd zo geweest” praktijk heeft ervoor gezorgd dat op creatieve en enthousiaste wijze, gestimuleerd door een onvermoeibare studie en alumni vereniging, de opleiding zich in een gezonde positie bevindt, ondanks de huidige slechte en langdurende crisis rond de grondstoffenprijzen.

Beeldhouwwerk boven entree gebouw voor Mijnbouwkunde